

tjente med at tage Plads som Haandværker-Underofficerer, da de i saa Fald hlive daarligere stillede, end hvis de vare vedblevne at være faste Arbejdere. Jeg tillader mig derfor at henstille, at man, under den Forventning at man vil forhøje de faste Arbejderes Løn, helst ved en her normeret Løn i Stedet for at stille en Sum til Raadighed, der saa skal fordeles senere efter et Regulativ, da vil erindre Haandværker-Underofficerernes Stilling og muligvis give dem det 8 og 16 Aars Tjenestetillæg, som ellers er foreslaaet at skulle gives de faste Arbejdere. Jeg kan saa meget bedre anbefale at behandle denne Sag velvilligt og godt, som der fra forskellige Sider her i Salen er fremkommet Ønsker i saa Henseende, og en Støtte, som kan fremme Holmens Arbejderes Sag, modtager jeg og modtage de selvfølgelig med Glæde.

Jeg vilde saa gerne gøre en lille Bemærkning til Lovforslag Nr. 12 paa Dagsordenen, der omhandler et ekstraordinært personligt Tillæg for visse Pensionister af de militære Underklasser, der have deltaget i Krigen i 1864, samt for saadannes Enker. Der findes her paa vor lille Del af Kloden en Række Medborgere, der gennem adskillige Aar have virket ved Søværnets og ogsaa ved Hærens Værksteder og ere komne paa Pension, men efter Pensionsregler, der ere betydeligt forældede. Nu søger dette Lovforslag at hjælpe lidt for deres Vedkommende, der have været med i Krigen; men man kan vel nok sige, at Sulten er lige haard, hvad enten vedkommende har været i Krig eller ikke, og der er en Række af Medborgere, som sidde og føre en meget kummerlig Tilværelse, fordi den Pension, Staten yder dem, er alt for lav. Jeg har i Gaar her i Tinget indbragt et Andragende fra ca. 65 saadanne gamle Pensionister fra Søværnet, som andrage om, at deres Pension maa blive beregnet efter Loven af 29. Marts 1899, eller at de i alt Fald maa faa et Tillæg svarende til den ved Loven givne Forhøjelse — det er dem naturligvis ligegyldigt, paa hvad Maade de faa Forhøjelsen, bare de faa Pengene i Lommen. Men jeg mener, der bør gøres noget. For de gamle Pensionister, som ikke have været Kombattanter i 1864 og altsaa ikke faa noget, kan det kun være en daarlig Trøst, at de andre faa. Derfor henstiller jeg, at man dog vil tage Følelsen fangen og tilstaa saavel alle de andre som dem fra 1864 en Pension, som svarer

til, hvad der ydes efter Loven af 29. Marts 1899. Der er ca. 65 under Søværnet. Naturligvis er der flere under Hæren. Dem har jeg ikke hørt fra, men det følger af sig selv, at hvis de fra Søværnet skulle have, skulle ogsaa de fra Hæren have. Saa vidt jeg ved, ere de tre Gange saa mange, ca. 180, men jeg ved det ikke saa nøje. Jeg gaar ud fra, at der i alt er en 200—250, som sidde og føre en saadan Sultetilværelse. Man kan se paa militære Forhold, hvorledes man vil, saa er dog det, at Mennesker sulte, en Omstændighed, som plejer at kunne røre de allerfleste Hjerter. Jeg vil derfor gerne forsøge at røre Udvalgets store Hjerter, for at det kunde komme disse gamle Mennesker til gode, som nu tilbringe deres Livsaften paa en meget kummerlig Maade.

Jeg vil saa gøre nogle Bemærkninger til det sidste Lovforslag paa Dagsordenen, der angaar Pensionering af Underbefalingsmænd. Der findes først i § 1 en Bestemmelse om, at for det Personale, der lønnes med Dagløn, ansættes den faste Pengeindtægt, hvoraf Pensionen beregnes, til vedkommendes Dagløn i 304 Arbejdsdage. Den tidligere Beregning paa Marinens Værksteder var lavere. 304 Arbejdsdage er det Antal, der nu regnes med, og derfor kan det være naturligt, at det slaas fast, at Pensionen mindst udregnes derefter. Men det undrer mig, at man endelig vil fastslaa, at Pensionen skal beregnes efter Arbejdsdagens Antal. Man plejer jo dog under Forhold, hvor der tales om Lønninger og Lønningsforhøjelser for de faste Folk, altid at tale om den Indtægt, de have af eventuelt Overarbejde — det er jo i Parentes bemærket kun en Del af Folkene, der have Overarbejde —, hvorfor saa ikke tage den med i Pensionsberegningen? Hvorfor skal Pensionen beregnes efter en Dagløn, der for manges Vedkommende kun er en fingeret Fortjeneste, medens den virkelige Fortjeneste er noget højere? Hvorfor skulde de vedkommende Arbejderes Pension ikke beregnes efter deres Indtægt? Jeg synes, at det var den rigtigste og mest retfærdige Beregningsmaade.

Under den samme Paragraf vil jeg henstille til Udvalget at tage under Overvejelse, om der ikke kunde gøres noget for at rette paa et Misforhold, der er kommet ind ved Lovgivningsarbejdet i Fjor, et Forhold, som jeg har omtalt tidligere, og som vistnok kan rettes ved denne lille Lov, nemlig ved at indføre en Overgangsbestemmelse, der slog fast, at de faste Folk